

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ ๑๓๗ /๒๕๕๔

สำนวนเลขที่ ๖๔/๑๘๐/๒๕๕๔ (วันอังคารที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔)

ประเภทสำนวน เหตุอื่น ๆ

เรื่อง ส่วนราชการฟ้องคดีไม่ทันภายในกำหนดอายุความ

สรุปข้อเท็จจริง ส่วนราชการฟ้องคดีผิดสัญญาการศึกษาไม่ทันภายในกำหนด ๑ ปี กรณีสืบเนื่องจากนาย ศ. ได้ทำสัญญาชำระค่าเล่าเรียนไปศึกษาต่อภายในประเทศภาคปกติตามสัญญาลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ โดยมีข้อตกลงว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นาย ศ. จะรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที ถ้าไม่รายงานตัวกลับเข้ารับราชการทันทีหรือพ้นวันสิ้นสุดของสัญญาแล้วไม่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการให้ถือว่าขาดราชการ และนาย ศ. จะปฏิบัติราชการต่อไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ เท่าของเวลาที่นาย ศ. ไปศึกษาต่อ หากนาย ศ. ผิดสัญญา จะยินยอมชดใช้เงินให้แก่ส่วนราชการอีก ๒ เท่าของเงินที่นาย ศ. จะต้องชดใช้คืนเป็นเบี้ยปรับ ปรากฏว่า นาย ศ. กลับมาปฏิบัติราชการได้เพียง ๔ เดือน ก็ไม่มาปฏิบัติราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรอันเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ส่วนราชการจึงมีคำสั่งไล่นาย ศ. ออกจากราชการ เป็นเหตุให้ทางราชการต้องฟ้องคดีเรียกให้ชดใช้เป็นเงินจำนวน ๑,๖๓๑,๔๒๔.๕๗ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า ขณะเกิดเหตุมีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นและเจ้าหน้าที่เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเรื่องอายุความทางแพ่งและทางปกครอง โดยมีได้แจ้งหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุให้ราชการต้องได้รับความเสียหาย

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ส่วนราชการได้รับความเสียหายจากการที่ไม่สามารถดำเนินคดีเรียกให้ นาย ศ. กับผู้ค้าประกันรวม ๘ คน ชดใช้เงินฐานผิดสัญญาการศึกษาภายในประเทศระดับปริญญาโท รวม ๗ ฉบับได้ เนื่องจากคดีขาดอายุความ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ศ. เป็นข้าราชการทำสัญญาของข้าราชการไปศึกษาต่อภายในประเทศ โดยมีข้อตกลงว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นาย ศ. จะรายงานตัวกลับเข้ารับราชการในระหว่างที่ปฏิบัติราชการ ชดใช้ยังไม่ครบกำหนด นาย ศ. ได้หยุดราชการเป็นเวลาติดต่อกันคราวเดียวกันเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร อันเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง ส่วนราชการจึงมีคำสั่งไล่นาย ศ. ออกจากราชการ

ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นเหตุถือได้ว่านาย ศ. ปฏิบัติผิดสัญญาลาศึกษาภายในประเทศระดับปริญญาโท ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายและเบี้ยปรับตามสัญญาเป็นเงิน ๑,๖๓๑,๔๒๔.๕๗ บาท

ส่วนราชการมอบหมายให้ นาย อ. ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ หัวหน้ากลุ่มงานวินัยและนิติการ เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบดำเนินการรวบรวมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับคดีส่งให้พนักงานอัยการและประสานการดำเนินคดีกับพนักงานอัยการ ได้ชี้แจงว่าได้ดำเนินการส่งหนังสือทวงถามผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกัน ตรวจสอบทะเบียนราษฎรและเสนอให้ส่วนราชการส่งเรื่องไปยังสำนักงานอัยการสูงสุด อีกทั้งได้ประสานงานกับพนักงานอัยการมาโดยตลอด จนกระทั่งพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ แต่ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับฟ้องเนื่องจากพ้นกำหนดเวลาแห่งการฟ้องคดี และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามศาลปกครองชั้นต้น นาย อ. เห็นว่าเดิมคดีผิดสัญญาลาศึกษาถือเป็นการฟ้องเรียกค่าเสียหายเป็นสัญญาทางแพ่งต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมมีอายุความ ๑๐ ปี และที่ผ่านมาก่อนจะมีคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๒๕/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๕ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายกรณีผิดสัญญาลาศึกษาได้ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมมาโดยตลอด หากทราบว่าคดีเช่นนี้จะต้องฟ้องต่อศาลปกครองคงจะเร่งรัดดำเนินการยื่นเรื่องฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันที่ศาลปกครองเปิดทำการแล้ว

จากพฤติการณ์ดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการได้ดำเนินการตามขั้นตอนของทางราชการและได้ประสานงานกับพนักงานอัยการมาอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ และแนวคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลกำหนดให้คดีผิดสัญญาลาศึกษาหรือสัญญาเงินทุนต้องฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เป็นเหตุให้สัญญาลาศึกษาซึ่งเดิมเป็นสัญญาทางแพ่งมีอายุความ ๑๐ ปี เปลี่ยนเป็นสัญญาทางปกครองที่มีอายุความฟ้องร้องคดีเพียง ๑ ปี การที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ดำเนินการฟ้องนาย ศ. กับผู้ค้ำประกันรวม ๘ คน ภายในกำหนด ๑ ปี ตามบทบัญญัติดังกล่าว เนื่องมาจากมีความเข้าใจผิดในเรื่องระยะเวลาการฟ้องคดี ดังนั้น กรณีที่ส่วนราชการได้รับความเสียหายจากการที่ไม่สามารถเรียกให้นาย ศ. กับผู้ค้ำประกันรวม ๘ คน รับผิดชอบใช้นี้ตามสัญญาลาศึกษาเพราะคดีขาดอายุความนั้น ไม่ปรากฏว่าเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

ผู้ย่อ	นายยุทธพงศ์	กมลเชษฐ์	นิติกร
ผู้ตรวจ	๑. นางสาวเกษณี	ตรีรัตน์ถวัลย์	หัวหน้าฝ่าย
	๒. นางสาวสุวรรณา	อิศรางกูร ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ. ๑

